

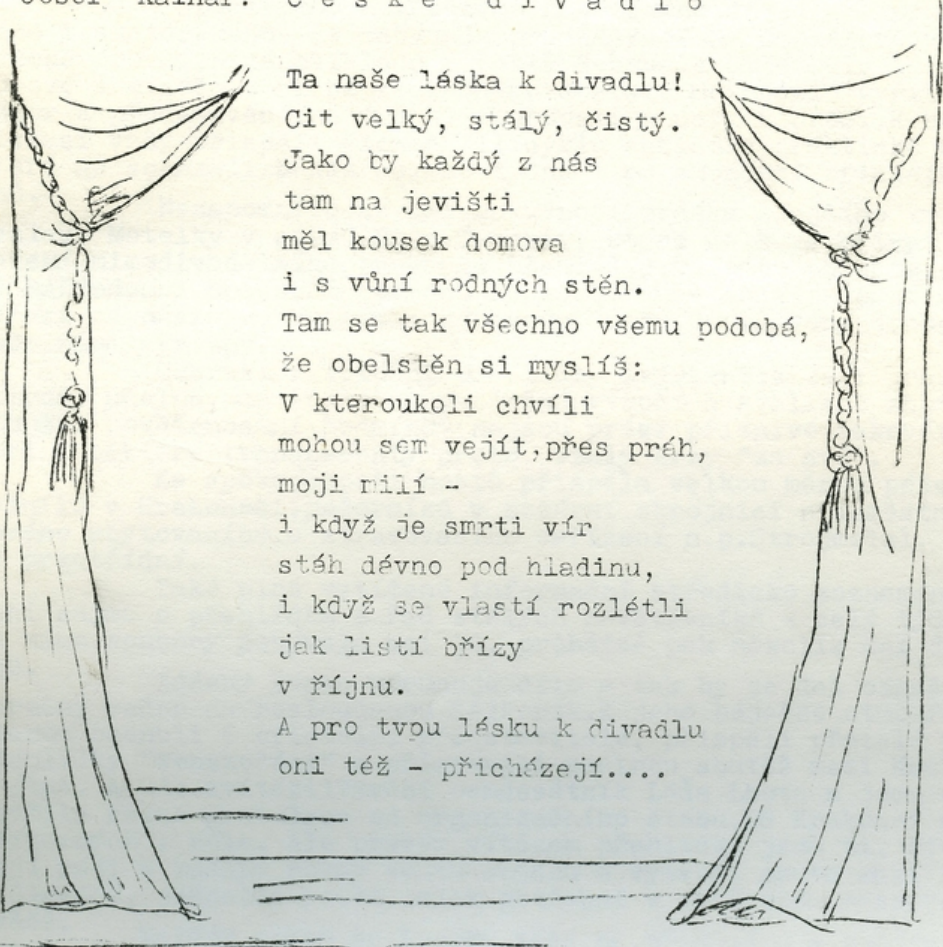
VĚTRNÍK

Vydává MěstNV ve Vysokém n. Jiz. s aktivem kulturních pracovníků

Číslo 7.

Říjen 1987

Josef Kainar: Č e s k é d i v a d l o

Ta naše láska k divadlu!
Cit velký, stálý, čistý.
Jako by každý z nás
tam na jevišti
měl kousek domova
i s vůní rodných stěn.
Tam se tak všechno všemu podobá,
že obelstěn si myslíš:
V kteroukoli chvíli
mohou sem vejít, přes práh,
moji milí -
i když je smrti vír
stáh dávno pod hladinu,
i když se vlastí rozlétli
jak listí břízy
v říjnu.
A pro tvou lásku k divadlu
oni též - přicházejí....

K a ž d ý m r o k e m

se Vysoké nad Jizerou těší na přehlídkové soubory a hosty a každým rokem se pak s nimi loučí, vzpomíná a hodnotí. Ani letpšný rok není výjimkou.

Odborné hodnocení divadelních představení přenecháme povolanějším-členům poroty, která se svého úkolu zhostila na jedničku, přestože její řady patřily některým novým tvářím a celkově mladým. I její práce pomáhala vytvářet milou, neformální a ojedinělou atmosféru, tolik typickou právě pro vysokou přehlídku. Zvláště v letošním roce může domácí soubor Krakonoš srovnávat, vždyť hostoval na třech vrcholných přehlídkách: Karlovarském harlekýnu, Jiráskově Hronovu a Erbenově Žebráku. Prolíná se vším a je přítomna všude. Těší hostitele, soubory, diváky i vzácné hosty, kterých zavítalo během týdne skutečně hodně. V sále usedli zástupci ministerstva kultury ČSR, vedoucí tajemník KV KSČ i OV KSČ a další představitelé stranických a státních orgánů. Mimořádný zájem vzbudil již kulturní program slavnostního zahájení, v němž vystoupili hosté z naší první scény - zasloužilí umělci Miroslav Doležal, Dalibor Jedlička a Josef Kuchinka, všichni členové Národního divadla v Praze. Na závěr týdne přivítal plně vysoké hlediště ještě jednoho profesionálního umělce - mistra baletu zasloužilého umělce Vlastimila Harapese, který dokázal svou upřímností a lehkostí rozpoutat živou a neformální besedu o životě a práci umělce jeho kvalit a proslulosti.

Specifikou současného sovětského divadla - profesionálního i amatérského - se zabývala přednáška PhDr. Smolákové, vedená na vysoké úrovni, plná příkladů a faktů. Nebývale čilé byly i ranní rozborové semináře, v nichž se každému dostalo možnosti "vyříkat" svůj názor k představení, na úrovni slušnosti a úcty k práci. K bohatší diskusi vždy přispěli členové II. cyklu semináře praktické režie, kteří se scházeli během celého týdne i po skončení oficiálních tří dnů.

Nezapomnělo se ani na výročí rodáka zdejšího kraje Venceslava Metelky v pásmu DS z Tatobit, které celkově přispělo k obohacení mimodivadelního programu přehlídky. Do této oblasti patří také každodenní posezení patronů se souborem v sále požární zbrojnice. Večery se nesly v družném a zábavném duchu, doplňovány drobnými divadelními výstupy.

Charakter letošní přehlídky zvýraznila její propagace - vtipná, účelná, zaměřená na patřičná výročí a kvalitně zhotovená. Bohužel povětrnostní podmínky nejsou právě příznivé takového propagaci a některé transparenty proto vzaly brzy "za své".

Ke spokojenosti hostů přispěla velkou měrou péče divadelníků v Krakonoši, požárníků v požární zbrojnici a zaměstnanců nového ubytovacího a stravovacího zařízení n.p. Strojmetal, skutečně prvotřídní.

Také plně vytížené informační středisko zaznamenalo zvýšení zájmu o přehlídku z řad stálých návštěvníků - celý týden jich tu mimo soubory pobývalo asi 70, průběžně pak několik dní dalších 130.

Zdárny konec korunuje dílo - tak by se dal označit závěrečný večer na rozloučenou Sejkorák. K jeho báječné atmosféře, kterou ocenili i oficiální představitelé, přispěli přátelé vysoké přehlídky "Vobskočáci" a připravili pestrou soutěž mezi Krakonošem a jimi. A kdo zvítězil? Svěží osmdesátník Láďa Lhota a jemu také patřily četné gratulace od organizačního štábu, DS Krakonoš a všech přítomných v sále. Ale pravým vítězem přehlídky jsou ti, kteří ji mají rádi a každým rokem se tu sejdou a vytvoří pouto mezi lidmi - člověčí, jednotné pouto tolik potřebné v současném rozporuplném světě.

Každým rokem se Vysoké těší na přehlídku a každým rokem se s ní loučí. Přejme si, aby tomu bylo i v dalších letech.

Svatava Hejralová,
tajemnice OŠ NPVZDS.

Vysoké nad Jizerou je známé především národní divadelní přehlídkou, kterou žije celé město. Méně známá a populární je práce střediskové knihovny; přitom nejen Vysoké, ale i celý okres může být na toto zařízení pyšný.

Práce knihovnice, soudružky Řehořové, nespočívá jen ve vlastní výpůjční činnosti, ale i v budování katalogů, informačních kartoték. Náznornou agitací a výstavkami se propagují politická i kulturní výročí.

Nezbytnou součástí je evidence a ochrana knihovnických fondů před ztrátou a zničením. O tom, jak s. Ďoubalíková opravuje knihy a pomáhá vedoucí v její práci, můžeme hovořit a psát samou chválu.

Na vysoké úrovni je především práce s dětským čtenářem. Děti vidíme v knihovně téměř celý den, buď u regálů, v čítárně, při různých soutěžích, besedách, ale také často se na "Ivu" přijdou jen podívat. Opět se obnovila činnost Klubu mladých čtenářů. V této práci dosahuje v okrese nejlepších výsledků a byla již 4x oceněna účastí vybraných dětí na sjezdu Klubu mladých čtenářů v Praze.

V roce 40. výročí osvobození naší vlasti získala knihovna za celkovou práci uznání ministerstva kultury/v našem kraji obdrželo toto uznání pouze 10 knihoven/.

Nesmíme zapomenout také na péči národního výboru, který v plné míře respektoval naše požadavky na vybavení a úpravu interiéru, aby se knihovna mohla na základě dosahovaných výsledků přihlásit do soutěže Budujeme vzornou knihovnu. Jedná se o soutěž dlouhodobou a jednu z nejnáročnějších, jaké existuje. V této soutěži získala vysoká knihovna okresní uznání a letos 24. října obdrží uznání Východočeského krajského národního výboru. Tímto soutěž nekončí, ale nastupuje cestu k vyššímu stupni.

Prostřednictvím Větrníku děkujeme městskému národnímu výboru, soudružkám Řehořové a Ďoubalíkové za práci, která byla a ještě musí být vykonána. A obyvatelům města přejeme, aby knihovna uspokojovala jejich požadavky, pomáhala při výchově dětských čtenářů, při budování naší socialistické společnosti.

Marie Morávková, okresní knihovna Semily

Soutěž o "Cyranův kord".

Již po osmnácté se letos sešli v Lomnici n. Pop. milovníci Thálie, aby svým uměním zápolili o "Cyranův kord". Kolébkou tohoto klání je Vysoké nad Jizerou, později byla tato soutěž v přednesu hereckých monologů přeložena do Lomnice n. Pop. Letošní ročník se konal ve dnech 18.-20. září a za DS Krakonoš se zúčastnila Slávka Hubačiková. Podmínkou soutěže je znalost dvou monologů rozdílného žánru. Slávka Hubačiková si připravila Agafju z Gogolovy hry "Zenitba" a monolog matky ze stejnojmenné divadelní hry K. Čapky.

V pěkné atmosféře a před odbornou porotou, jejíž členkou byla i prof. DAMU Daniela Musilová, se všichni snažili předvést svůj zvolený text co nejlépe. Trofej nejcennější z 20 soutěžících získal Dušan Zakopal z DK Vítkovice-Ostrava, druhé místo obsadila Dana Žáková z DS SOB Horšovský Týn a na třetím místě byla Slávka Hubačiková z DS Krakonoš.

Je jisté na místě poblahopřát Slávce Hubačikové k jejímu úspěchu, protože čestně reprezentovala nejen DS Krakonoš, ale i celé naše městečko. Tak tedy do dalších klání! Zlom vaz!

Ing. Marcela Kučerová.

Zrození v míru.

Dětský křik a pláč tu nepůsobí nijak rušivě, právě naopak. Jako kdyby podtrhoval slavnostní atmosféru, která vyzařuje z obřadní síně. Vždyť je to také velká událost, které se v obřadní síni odehrává. Naše společnost, zastoupená Sbořem pro občanské záležitosti, tu vítá do života své nové spoluobčany. Jsou sice tak malí, že si to ještě ani neuvědomují, reagují pláčem na slavnostně osvětlenou obřadní síň, ale jsou tu, obklopeni péčí rodičů i celé naší společnosti, a to dokonce ještě dříve, než spatří světlo tohoto světa, světla této rozzářené obřadní síně.

Vítání občánků do života se stalo již zvykem, tradiční a oblíbenou akcí Sboru pro občanské záležitosti. Tento akt symbolizuje péči celé naší společnosti o malého občánka nejen v tuto chvíli, ale pro celý jeho další život. Ve svém projevu k rodičům při tomto slavnostním aktu zdůrazňuje zástupce MěNV zájem naší společnosti o malého občánka a jeho výchovu, vzdělání a plnohodnotný život v socialistické společnosti. Péči společnosti potvrzuje i účast zástupců společenských organizací z města: České svazu žen, České státní spořitelny, zástupců ZV ROH z pracoviště rodičů aj. Vážnost chvíle a estetická hodnota aktu vítání působí tak, že účastníci a zejména rodiče si plně uvědomují svoji morální odpovědnost za výchovu dítěte a silně citově prožívají radost z narození dítěte o to větší, že v jejich radosti se pojí i zájem naší společnosti.

Ing Pavel Pešek SPOZ.

Krakonoš chránil naše běloruské přátele.

Prímé vztahy s podniky země RVHP, mezinárodní vnitroodvětvové kooperace a společná mezinárodní výrobní sdružení se stávají pojmy aktuálními nejen pro velké průmyslové podniky s exportními možnostmi. Otázkami mezinárodní spolupráce se právě v současné době zabývá vedení Státního statku ve Vysokém nad Jizerou, jež má zájem na uskutečnění přímých vztahů se sovětským kombinátem "Mir" z Běloruské sovětské socialistické republiky.

Návrh na navázání přímých výrobních a vědecko-technických styků, které by se realizovaly bez zprostředkovatelských zásahů ministerstev a dalších orgánů, přednesl při svém posledním pobytu ve Vysokém ředitel sovětsko-kombinátu "Mir" s. Alexandr Nikolajevič Duduk. Při této návštěvě jsme s našimi přáteli prožili týden plodných pracovních besed a rozhovorů, týden milých přátelských setkání. Při naší hostitelské funkci nám pomáhal i Krakonoš, protože letošní špatné počasí se v době návštěvy vylepšilo a naši přátelé viděli všechna hospodářství statku během pěkných podzimních dní. Kromě našich zemědělských objektů jsme si společně prohlédli velkovýkrmnu býků JZD Všeň a provoz montáže sběracích vozů Horal v Moravské Třebové.

Při poznávání našeho kraje vzbudil u našich hostů velký obdiv lyžařský areál v Harrachově s nádherným výhledem, protože přírodní podmínky Krakonoš se liší od téměř rovinatého Běloruska. S úctou k umění a řemeslnické zručnosti sklářů si naši hosté prohlédli výrobu v podniku Crystalex.

Putování po našem kraji doplnila cesta do Prahy s procházkou po pěší zóně a na závěr pobytu návštěva Bratislavy, kde jsme soustředili pozornost na výstavu stavební a malé zemědělské mechanizace Sympomech.

S běloruskými přáteli jsme se rozloučili s rozhodnutím zabezpečit kvalitativně vyšší úroveň našich vztahů, přijmout návrhy s. ředitele Duduka a do naší návštěvy v SSSR, která se uskuteční v prosinci letošního roku, zajistit všechny podklady, potřebné pro navázání přímých výrobních a vědecko-technických styků.

Ing Marceňa Kučerová

Maminky nás nepotřebují?

Český svaz žen ve Vysokém nad Jizerou pořádá v sobotu 19.září "Bleší trh", akci, která byla v minulosti vítána mnoha maminkami a hojně navštěvována. Letos v září zarazila pořadatele malá návštěvnost kupujících, přestože nabídka byla velice bohatá a pestrá, především v oblasti dětského oblečení. Kvalita prodávaného zboží, přijatelné ceny a vzorná organizace příjmu i výdeje se staly předpokladem pro úspěch "Blešího trhu", ale nabízená pomoc nebyla ženami plně využita.

Členky ČSŽ se proto obracejí na všechny ženy, aby zvážily výhodnost této akce, tzn. možnost vlastní nabídky a zároveň koupi v cenách nižších než ve státním obchodě, a příští rok příležitost využily.

Z další činnosti ČSŽ:

Během divadelní přehlídky se 15 našich členek zúčastnilo představení "Než opadla voda". Vstupenky byly ženám předány výborem základní organizace jako odměna za odpracovanou brigádu při úklidu lesa na Petruškových vrších.

V listopadu připravujeme přednášku "Zelená lékárna", na kterou zveme všechny občany.

Marcela Kučerová, ZO ČSŽ Vysoké n.J.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

Vážení spoluobčané!

Bývalo starým dobrým zvykem, že si každý majitel domu, zahrady, pole, udržoval své vlastnictví v pořádku. Uklízelo se pravidelně, zametalo a vůbec se dbalo na pořádek. V novém společenském zřízení se mnohé budovy, podniky, různá prostranství /viz na př. u Klubu důchodců/ dostaly do kompetence různých vedoucích a správců a v mnoha případech se staly "zemí nikoho". Nikdo se o ně nestará, neuklízí, všude leží odpadky, papíry, ale i různé části stavebních materiálů a pod. Mnozí majitelé se stali jen víkendovými hosty, návštěvníky Vysokého a tak se také moc o pořádek v okolí svých "chalup" nestarají.

Je to často dost smutný pohled, zvláště když neustále v televizi a rozhlasě posloucháme tolik o zlepšování životního prostředí. O našem městečku mluvíme jako o středisku letní turistiky i zimních sportů a divadelních přehlídek, o městě zajímavých výstav a bohaté kulturní tradice. Snažme se tedy všichni o to, ať se o Vysokém mluví také jako o městě vzorného pořádku a čistoty.

Poznámka redakce.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

M ě s í c n a d r a k a .

Nadpis, jak je vidno, je dvojnásobný. Jednak argotový, značící, že letošní září, pokud jde o počasí, nestálo za nic, jednak konstatující, že tento měsíc je příhodný pro pouštění draka. A tak jsme u draka tak před sedmdesáti, osmdesáti lety.

To nám, tehdejším pánům klukům, nastaly starosti se sháněním úhrady krejcarového rozpočtu na zakoupení potřebného materiálu. Dnešní mládež oplývající nezřídka i stokorunou, to sotva kdy pochopí. Rákoska od kupce 2 krejcarů, arch balícího papíru 2 krejcarů, 2 lajsinky od truhláře, jedna kratší, jedna delší, někdy zadarmo, lžice ševcovského popu/dodnes si vybavuji jeho ostře nakyslý pach/zadarmo a konečně nekonečné metry špagátu; někdy č.bl.192/87

se schrastily z domácích zdraju, někdy se musely také koupit. Když tohle všechno bylo pohromadě, začalo se, dnešními slovy řečeno, s montáží draka.

Delší lajsinka se na horním konci zahrotila /pro měkčí přistání v případě havárie/ a pod hrotem se přibila rákoska v polovici její délky. Ta se napjala do luku, na koncích se spojila kratší lajsinkou, která tak tvořila s tou delší kříž s dvěma provázky napjatými k dolnímu konci lajsinky. Tak vznikla kostra hruškovitého tvaru, která se potáhla napjatým papírem, jehož konce se na obvodu zahnulý a zalepily, Drakovi se pak namalovaly úžasně oči s řasami ala Lolobrigida a široce rozchechtaná ústa od ucha k uchu s tesáky hodnými nebožtíka Fernandela nebo našeho Ference Futuristy.

Pak přišlo to nejdůležitější- zjistit, je-li drak správně vyvážen. Od hrotu k druhému konci a od obou ramen rákosky se křížem přivázal nenapjatý provázek, a když se drak za něj zvedl, musel ležet rovně, bez výkyvu k té či oné straně. Ve styčném bodu těchto provázků se pak přivázal dlouhý vodící provázek; čím delší, tím lepší. Mívali jsme ho navinutý do klubka na podélném klacíku, který se zapichoval do země, když už drak bezpečně brázdil vzdušný oceán a nás zábly ruče. Pan poštovník Vančura měl na to velký navíják na kliku. Však také míval draka až někde nad Roztokama, jak jsme to my, kluci, odhadovali. Nebylo ho skoro ani vidět, jen špagát ztrácející se ve vzduchu a pak už nic.

Ale musím se vrátit k rozdělané montáži. K drakovi ovšem patřil také ocas. Nesměl být ani moc dlouhý, ani příliš krátký. Buď by se těžko vznášel anebo zase sebou trhavě mrskal ze strany na stranu. Byl to podélný provázek, na němž byly navázány papírky složené do harmoničky. Na konci ocasu byl bohatý střepec také z papírků.

No, a pak se šlo s bušícím srdcem do terénu za příčinou prvního zkušebního letu. Vyhoupl-li se drak do výše laďně a stoupal svižně jako vystřelený šíp stále výš a výš, nadmuli jsme se pýchou, až nám kšandy praskaly. Bylo vyhráno. Horší bylo, když sebou začal nervosně pytlíkovat ze strany na stranu a nakonec pak bujně rotovat kolem vlastní osy, což neodvratně končilo bleskovým sešvihem do oranice s trochu tvrdším přistáním, jen to zabrnělo. Když to lajsinky vydržely, bylo dobře. Měly-li frakturu, šlo se schlíple domů a muselo se začít znova.

Jako ve všem, i zde se objevili novátoři s různými škatulemi a krychlemi místo klasického tvaru draka. No, lítalo to taky, ale nebylo to ono. Drak je drak.

Když už jsme měli draky bezpečně v povětří a špagáty zakotveny v zemi, vykonávali jsme si zdvořilostní návštěvy, zkoušeli "jaký kdo má tah" a dílem je chválili a dílem haněli a vůbec. Našli se mezi námi ovšem i takoví piráti, kteří předstírajíce licoměrně prubíruku tahu, přešmákli nám špagát jen to fiklo. S drakem to, toť seví, mocně zacloumalo, v úžasu se zachvěl a ve strachu z věcí příštích, nevěřící, ně kývaje hlavou, hroutil se zvolna k zemi.

Drak v povětří a my na zemi- co dělat? Posílali jsme proto drakovi psaníčka po provázku. Nakonec byla z toho skoro nuda, zvláště, když se ani neudálo nějaká komplikovaná havárie. A tak se zdá, že na celém tom dračím podniky nejzajímavější a nejnapínavější bylo to jeho zrození a to všechno kolem toho.

Proto milá dnešní mládeži, když vás tak vidím, jak si z papírnictví odnášíte už hotové draky, vězte, že vám to kór nic nezávidím. Naopak, moc a moc vás lituji. Vždyť, zatrac kluci, to nejkrásnější z měsíce na draka jste si nechali ujít. A vy, vážení tatínkové nebo dědečkové dnešních páň kluků, což abyste to znovu zkusili sami. Nic horšího se vám nemůže stát, než že se vám to třeba už nepovede. Ale i pak to nebude nakonec marné. Zbude vám aspoň ta rákoska.

Prokop Hásek.

Úspěšně skončila sklizeň obilí a brambor.

V letošním roce, kdy rostlinná výroba počasí celý rok nepřá-
la, byla sklizeň obilí a brambor pro státní statek velmi těžkým ú-
kolem. Začaly se zpožděním, a tak se nezbytnou stala vydatná po-
můckombajnů ostatních podniků. Vedle šesti kombajnů státního statku
jezdily na našich polích kombajny STS Lomnice nad Pop., JZD Sobotka
JZD Horní Branná, JZD Zlatá Olešnice, JZD Chomutice, JZD Opolany, JZD
Tatobity, JZD Roztoky, v celkovém počtu 26. Svou pomocí přispěly ta-
ké národní výbory a podniky na území statku, které poskytly náklad-
ní automobily a řidiče na odvoz obilí/MNV Vysoké, Jestřabí, Vítovi-
ce, Benecko.

Rychlost a kvalitu sklizně zlepšily rovněž nové stavby: sušící
linka a textilní haly. V předchozích letech, kdy měl statek v pro-
vozu pouze jednu sušící linku, stáli agronomové vždy před volbou,
jakou plodinu sekat dříve, a později volený druh obilí se pak sklí-
zel v horší kvalitě. Pro úspěšný průběh žní mělo proto velký význam
zahájení provozu nové linky; obilí se nyní mohlo sušit na dvou lin-
kách - staré a nové, což umožnilo souběžnou sklizeň žita a jarního
ječmene. Kapacita obou sušících linek umožnila pomoc v sušení obilí
i pro jiné podniky, sušili jsme obilí pro JZD Semily, JZD Zlatá Oleš-
nice, JZD Háje nad Jizerou, JZD Horní Branná a hořčici pro JZD Sobotka.

Důležitou funkci sehrály i dvě nové textilní haly, jež slou-
žily jako meziklárky.

Sklizeň brambor byla ve své náročnosti podobná sklizni obi-
lí. Šest kombajnů se využilo na plochy asi tří čtvrtin celkové vý-
měry brambor, ostatní pole byla sbírána ručně. Při bramborových bri-
gádách pomáhali žáci vysoké, jablonecké a rokytnické školy základ-
ní, učni středních učilišť z Vysokého a Harrachova a pracovníci
podniků Elektropřístroj Rokytice, Cutissin Jilemnice, Seba Vysoké,
Seba Vítkovice, KRPA Paseky a Vertex Hradsko.

Výsledky letošní sklizně obilí a brambor můžeme shrnout do
následujícího přehledu:

podina	datum sklizně	plocha v ha	celkem v t sklizeno	průměrný hektarový výnos: t/ha
ječmen ozimý	1.9.-2.9.	19,94	56,80	2,85
ječmen jarní	11.9.-23.9.	323,32	1 244,80	3,85
žito ozimé	11.9.-23.9.	152,73	476,30	3,12
oves	1.10.-3.10	214,28	622,50	3,09
obilí	1.9.-3.10	697,52	2 399,00	3,44
brambory	18.9.-6.10.	105	2 238,50	21,30

Výroba obilí i brambor byla úspěšně splněna; do žádné tabul-
ky se však nevměstnají obětavost a snaha pomoci, vyvažující tíhu
vrásek agronomů a všech zemědělců. Proto bychom chtěli i touto ces-
tou poděkovat všem národním výborům, školám, podnikům a všem za-
městnancům státního statku, kteří se na sklizni podíleli.

Ing Kotlaba, hlavní agronom.

Před padesáti lety ve Vysokém nad Jizerou.

7. října: Naši obec na několik dní navštívili vysočtí rodáci, bratři
Vackové a to František, který se vrací k nám po dvanácti-
letém působení v Habeši, bratři Alois a Antonín po pěti-
letém odchodu z Vysokého. Všichni tři působili v Habeši.
11. října: Na horách se objevuje první sníh.

- 24.října: Bramborů je velký nadbytek a nejdou na odbyt. Cena také dle toho je velmi nízká. Prodávají se brambory v místě od 18 - 28,- Kč, ba i ještě méně. Také úroda ovoce zejména jablek byla v tomto kraji veliká. Jablka se prodávala za 1,50- 2,- Kč.
- 25.října: Započato s přípravnými pracemi pro vysázení aleje po obou stranách okresní silnice Vysoké- Stará Ves. Bude zapotřebí asi 140 kusů stromků. Zasadí se jeřáby obyčejné a několik jeřábů sladkoplodých. Jeřáby obyčejné po Kč 4,- štěpené po Kč 6,50.

Největší radost nám dělají žáci.

Oddíl kopané TJ Jiskra Vysoké n. Jiz. přihlašuje v posledních letech do fotbalových soutěží celkem čtyři družstva. Bylo tomu tak i v sezoně 1986-87 a je tomu tak i v nové sezoně, která byla zahájena koncem srpna letošního roku. Jedná se o družstva minižáků, žáků, dorostu a mužů. Největších úspěchů dosahují v poslední době naši žáci. Toto mužstvo také dosáhlo v poslední sezoně výborného umístění, když skončilo na krásném 2. místě jen zásluhou horšího skóre, než měli vítězní žáci Rokytnice n. Jiz. Je to škoda, protože jinak mohli být vyhlášeni společně se Stružincem přeborníky okresu, ale finalové utkání vítězů obou skupin se neuskutečnilo. Mužstvo bylo výborně vedeno trenérskou dvojicí Josef Ševčík a Roman Nesvadba. Ti s celým kolektivem absolvovali náročnou zimní přípravu na celé řadě zimních halových turnajů v Tanvaldě, Železném Brodě a v Jablonci n. N. To se pak projevilo i ve výborných výkonech během jara. Byla opravdu radost se na chlapce dívat. A že své soupeře nijak nešetřili, o tom svědčí skutečnost, že nastříleli za sezonu celkem 120 branek a dostali jich jen 8. V celé soutěži prohráli jen jedno utkání. Navíc mají díky již zmíněným turnajům krásný zážitek, když v jednom utkání se střetli s mužstvem Sparty Praha ČKD. Odměnou za jejich vzornou reprezentaci byl pro ně nyní na podzim zájezd do Prahy, kde viděli slavné derby Slavie-Sparta. Chlapci si vedou dále dobře, i když bylo mužstvo oslabeno odchodem několika opor do kategorie dorostu.

Naším nejmladším kolektivem jsou minižáci, kteří obsadili v sezoně 86-87 ve své skupině pěkné 4. místo a celkem dobře si vedou i v nové sezoně. Toto mužstvo však trpí nedostatkem hráčů a tak pokud má někdo zájem přihlásit svého syna do našeho oddílu, bude vítán. Mužstvo dorostu obsadilo naposled 6. místo z deseti účastníků. I zde jsme měli v poslední době problémy s nedostatkem hráčů. Situace se nyní trochu zlepšila, ale i zde bude každý zájemce vítán. A nemusí to být jen místní, vždyť za nás hraje jeden chlapec až z Vrchlabí a je oporou mužstva.

Nejsledovanější jsou vždy muži. Ti naši nám však v poslední době příliš radosti nedělají. Ve skončené sezoně byli na 7. místě a nyní se jim také příliš nedaří a jsou ve spodní části tabulky. Tento tým je však nutné pochválit za skutečnost, že v posledních čtyřech letech vyhrávají soutěž slušnosti. Částečnou omluvou pro slabší výsledky může být skutečnost, že nejlepší hráč mužstva Roman Nesvadba byl uvolněn pro Koloru Semily.

Zajištění hladkého průběhu celé fotbalové sezony není zrovna jednoduché a vyžaduje to od všech členů našeho oddílu mnoho hodin z osobního volna, zejména pak o sobotách a nedělích. Vždyť naše mužstva sehrála v poslední sezoně celkem 105 utkání, na každé jsme museli zajistit pořadatele, na zápasy venku zajistit dopravu, velmi často vlastními vozidly. Proto mezi sebou rádi přivítáme každého, kdo by nám byl ochoten v naší práci pomoci.

Snahou celého našeho oddílu je vést mladé chlapce ke sportu a jejich cílem by mělo být stálé zlepšování výkonnosti, aby jednou mohli obléknout dres mužů. A k tomu by jim mohli pomoci i fanoušci našeho oddílu, kdyby je přišli ve větším množství povzbudit.

K o n ě na pobytí Krakonoše

9.- 11.října se na Státním statku ve Vysokém nad Jizerou na hospodářství Vítkovice konal první ročník závodu jezdců a koní "Krkonoská stezka." Závod navazuje na tradici soutěží v Jeseníkách a Bezkydech a představuje první závod podobného typu v českých krajích.

Základem těchto soutěží je distanční závod v terénu, kdy jezdci skomí musejí překonat danou trať za předepsaných podmínek. Cílem není překonat trasu v nejkratším čase, ale co nejvíce se přiblížit předepsanému limitu. Snahou je vést jezdce k tomu, aby racionálně využili síly svoje a síly koně a soutěž absolvovali ve fyzické i psychické pohodě. Závod je orientován na souznění jezdce a koně, na jezdecké umění a chování se ke koni a je skutečnou prověrkou jezdce a koně. Soutěž tak pěstuje v jezdeckých pěkný vztah ke zvířatům a k přírodě vůbec, protože umožňuje projížďku nádherným krajem.

Krkonosská stezka měla trať dlouhou 30 km a téměř celá její polovina vedla po území KRNAPu. Soutěže se zúčastnilo 9 jezdců a koní státního statku z celkového počtu 16. Probíhala soutěž jednotlivců a soutěž družstev. Velice nás těší, že obě soutěže vyhráli reprezentanti statku, kteří jeli na koních z chovu z Janovy Hory.

Součástí závodu byly zdravotní prohlídky a kondiční zkoušky, v nichž naše koně obstáli na výbornou; huculské plemeno je vhodné pro podobný typ závodů.

Radost ze soutěže a krásné přírody doplnili závodníci společnou zábavou na Country bále, pořádaném u příležitosti závodu. Country bál hudbou a dobrou náladou vybavila hudební skupina Faemaři z Liberce.

Úroveň přípravy a samotného průběhu soutěže byla sborem rozhodčích hodnocena velice kladně, proto bychom chtěli popřát pořadatelům, kterými jsou ZO SSM III. Vítkovice, ČSOP 01/11 HUCUL a Státní statek Vysoké nad Jizerou, hodně štěstí při pořádání II. ročníku Krkonoské cesty.

Ing Marcela Kučerová.

V y s o k é - Š t ě p á n k a

Většina Vysočáků zná trasu z Vysokého na Štěpánku velmi dobře, jako výletní cestu na nedělní odpoledne. Trochu z jiného pohledu ji začínají poznávat od loňského podzimu běžci. Těm vzdálenějším účastníkům sobotního závodu z 10. října pojem "rozhledna Štěpánka" ale asi mnoho neřikal.

Členové Ski klubu ve Vysokém již několik let pořádají běh do vrchu po trase lyžařského vleku v Šachtách. Závod měl již svoji tradici a traťový rekord, svoji vysokou hodnotu. Jeho poslední držitel, Bažant z Turnova, překonal celou trasu vleku za pouhých 5,16,4 min.

Zároveň se však rozjížděla nová velká soutěž - pohár v bězích do vrchu. Pořadatelé této soutěže - atleti z Havlovic a OV ČSTV v Trutnově nás vyzvali, abychom se na seriálu běhů do vrchu podíleli. Jednou z podmínek však bylo prodloužení trati.

V loňském roce se konal bez naší pořadatelské účasti I. ročník poháru. Místa, na kterých závodníci po celé ČSR vybíhali, jsou větší nou všem velmi dobře známá. Při volbě naší nové trati padl návrh na Štěpánku, a s ní jsme také letos do II. ročníku poháru vstoupili. První ročník poháru v loňském roce zahrnoval do celkového hodnocení výsledky 11 závodů do různě vysokých kopečků. Závodilo se v kategoriích mužů do 40 let, veteránů, žen a veteránek. Na některých závodech byl vložen i závod dorostu.

Celkem v těchto závodech startovalo 2219 soutěžících včetně 27 cizinců z NDR, Polska a NSR. Mezi závodníky, kteří se nejčastěji a úspěšně zúčastňují, patří: Filingr, Palán, Pechek, Prokop, Gonbita, Lisičan, Hrach, Čivrný, Lejman, Jiří a Vlad. Borávkové, Zajícová, Bouchalová, B. Paulů, Svatušková a několik desítek dalších vyznavačů tohoto nového odvětví běhu.

Letos bylo do poháru zařazeno 20 běhů do vrchu, vedle našeho č. bl. 196/87

běhu na Štěpánku se běžci dostanou na Zvičinu, Kleť, Černou horu, Klínovec, Žalý, Suchý vrch, Ještěd a ještě několik neméně známých míst. V loňském roce jsme již novou trasu vyzkoušeli. Může nás těšit, že při naší pohárové premiéře stál na startu loňský celkový vítěz poháru Čeněk Filigr z Kadaně, vedle něho však byli na startu i další kvalitní závodníci, kteří chtěli od nás odvážet co nejvíce bodů do celkového hodnocení.

10. října v sobotu, kdy se závod běžel, bylo jasno, ale velmi větrno. Přesto se podařilo vítězi závodu L. Jebavému z Vrchlabí překonat svůj traťový rekord z minulého roku. Stejně hodnotné výkony podali i vítězové dalších kategorií.

Výsledky závodu:

Dorost:	1. Bryscejn	Seba Tanwald	74	32,41,6
	2. Morávek	Ski klub Vysoké	70	33,27,2
	3. Červinka	"	72	34,12,1
	4. Krob	"	73	34,42,7

Dorostenky:	1. Preislerová	Seba Tanwald	74	38,49,8
-------------	----------------	--------------	----	---------

Ženy:	1. Jebavá	Sp. Vrchlabí	64	40,39,4
-------	-----------	--------------	----	---------

Muži do 40 let:	1. Jebavý	Leoš Du Liberec	65	26,55,8
	2. Čivrný	Jiří S. Liberec	53	27,13,4
	3. Pecner	Frant. N. Město	53	27,54,0

Veteráni nad 40:	1. Melišík	R. h. Trutnov	47	29,46,7
------------------	------------	---------------	----	---------

Veteráni nad 50 let:	1. Ješina	Tj Cítov	34	36,18,9
----------------------	-----------	----------	----	---------

V závodě startovalo celkem 48 závodníků.

Délka tratě je pro všechny kategorie stejná - 7,5 km - s celkovým převýšením 420 metrů. Z dosažených časů je zřejmé, že se jedná o velmi dobré výsledky. Stejně tak ale bojovali závodníci i na dalších místech, vždyť v závodě mohou startovat vedle špičkových sportovců i běžci, kteří se závodu zúčastňují jen pro svůj pohyb, a jsou ochotni něco obětovat pro své zdraví. Doufáme, že u příštím ročníku se mezi závodníky objeví více sportovců z Vysokého a okolí.

Závěrem je za zdar celé akce třeba poděkovat všem pořadatelům za organizaci a SOUz za dopravu, kterou pro nás zajistili, dále členkám ČsČk za zajištění zdravotní služby a členům PSVB za řízení provozu při přebíhání silničních úseků.

Zdeněk Seidl, Ski klub Vysoké

S p o l e č e n s k á k r o n i k a.

Josefu a Lence Kučerovým se narodila dcera L e n k a .

Pavlu a Věře Vopálkovým se narodil syn P a v e l .

Vítáme nové občanky a přejeme jim život v míru,
ve zdraví a k radosti rodičů i celé společnosti.

Jubileá:	94 let se dožila	Marie Bartoňová,	Tříč	6.10. 1987
	90 "	"	Marta Kašáková	Vysoké 16.10.
	89 "	"	Julie Kučerová	Tříč 27.10.
	87 "	"	Mil. Janoušková	Tříč 28.10.
	85 "	"	Mil. Patočková	Vysoké 23.10.
	81 "	"	Marie Šilhánová	Vysoké 23.10.

Marie Hoferová, roz. Tichá, se dožívá 2.11. 1987 85 let.
Přejeme zdraví a životní sílu i do dalších let!

V obřadní síni MěNV nastoupili společnou cestu životem:
Milan Vyšanský a Dagmar Šinkmanová z Jablonce nad Jizerou.
Mnoho štěstí a vzájemného porozumění!

Rozloučení ...

Holoubek bílý létat chtěl,
chtěl pod oblaka, stále výš
Však osud tohle nevěděl
a o křídla ho přepřavil ...
Táto a mámo - rozumíš?

Holoubek bílý tiše křídla složil,
posledním pohledem pozdravil den ...
Málo jsem nalétal, málo jsem prožil ...
Odcusťte ... Já se už smířil s osudem.

26.9.1987 tragicky zahynul Zdeněk Kučera Vysoké nad Jizerou.

20.9. zemřel František Klíma, Smržovka 991, drogista.

4.10. nás opustil Josef Housa Tráč.

17.10 zemřela Marie Duštířová Helkovice.

Čest jejich památce!

Oznámení došla po uzávěrci:

18.června 1987 zemřela Božena Janouchová, roz. Farská-86 let

26.září zemřela Věra Havlová, roz. Poláková.

Upřímnou soustrast.

Zpravodaj Větrník -- vydává MěNV Vysoké nad Jizerou.

Tisk povolen ONV odborem kultury Semily pod čj 22/87

Odpovědný redaktor Ing. Marcela Kučerová.

Náklad výtisků: 650 ks -- obsah 12 stran -- cena 1,- Kčs

Příspěvky do Větrníku zasílejte na Střediskové kulturní zařízení
ve Vysokém nad Jizerou nejpozději do 10.každého měsíce. Redakce
příspěvky nevrací a vyhrazuje si právo jejich úpravy.

S příštím číslem Větrníku -- listopad- budou odběratelům zaslány
složenky k úhradě časopisu za rok 1987; cena 1 čísla+poštovné.